

V E R S L A G
No.1 10 Oct. 1952

van lezingen en voordrachten, gehouden op bijeenkomsten
van de " O R D E D E R V E R D R A A G Z A M E N "
Voor wekelijkse ontvangst opgeven: Buys Ballotstraat 13.
's-GRAVENHAGE
Alle correspondentie: Alg. Secr. W.Chr.C.v.E I J K E L
Aalbessenstraat 3, 's-GRAVENHAGE, Telefoon : 33 82 77

Lezing dd. 10 October 1952.

Goeden avond, vrienden!

Ik moet met de gebruikelijke waarschuwing beginnen. Het is niet sympathiek om telkens hetzelfde verhaal af te draaien betreffende het zelfstandig denken, doch alle waarheden, die niet bevestigd worden door eigen overpeinzingen zijn voor U niets meer dan een masker.

Vrienden, nu dit pak van mijn hart is, gaan we rustig verder.

DE BETREKKING TUSSEN MENS EN AARDE EN DAT WAT MEN DE C O S M O S NOEMT.

De cosmos moet niet worden gezien als een zuiver lege ruimte, doch als een spel van krachtlijnen dat een invloed heeft op U. Daarmede heb ik eigenlijk het meeste gezegd. U kunt zelf Uw conclusies trekken. Enige punten vragen voor een laatste maal mijn toelichting.

Wij weten, dat wij te maken hebben met geestelijke krachten. Ook wanneer wij stoffelijke gebeurtenissen beleven, bij een stoffelijk proces dus, is een kracht, die door eigen vermogen een storing te weeg brengt bij de massa, doch die niet de mogelijkheid heeft die tot uiting te brengen.

Schept een menselijk lichaam met alle weefsels etc., dan heeft U nog geen mens. Leg al die stof neer en voeg ze tezamen, dan heeft U een mogelijkheid. Dan wordt door de wet van de scheppende kracht een kern gevormd. Deze kern kan alleen levensvatbaar zijn als er ook een geest in leeft. Er kan niets bestaan of er moet daarin of daarbuiten een stofgevende kracht aanwezig zijn. Stof kan niet tot stand komen door een zuiver toeval alleen. Wanneer er een geest is en deze geest kan bezielend optreden, dan kan daardoor een levend iets ontstaan. Dat kunnen kristallen zijn maar ook een mens. Hoe sterker die kracht van de geest is, hoe sterker hij het stoffelijk lichaam zal kunnen opbouwen, hoe groter de scheppende macht is. De bezielende krachten zijn lager, doch bij dit alles ontdekken wij een grote samenhang. Het is de bezielende kracht, die op zich neemt om het leven te dragen. Wat de aarde alleen niet kan, kan zij wèl als de zon meewerkt. Uw zon zou volgens dit betoog bezielde zijn. Uw aarde kan leven dragen met de zon samen. Dezelfde voorwaarde geldt overal.

Er zijn geesten van een buitengewone kracht en sterkte. Er bestaan geesten, waarbij wij in het niet verzinken. Er ligt aan alles een zeker plan ten grondslag. Dit plan houdt in, dat er ondanks alle krachten een zekere geleidelijke lijn van ontwikkeling bestaat. Deze lijn kan zich langzamer of sneller ontwikkelen, naar gelang zij door meer of minder bezielende kracht gedrenkt wordt. Deze ontwikkeling wordt sneller zichtbaar op de ene dan op de andere planeet.

Al het stoffelijk voortgebrachte komt door de bezielende kracht tot stand. Stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren.

Zijn wij dan ook geestelijk aan de aarde gebonden? Wij zijn uit bestanddelen opgebouwd, die de aarde levert. Wij zijn niets dan een aftakking van de een of andere planeet. Het is bewijsbaar en deze bewijzen zal de aarde in de toekomst ontvangen in stoffelijke of geestelijke vorm. Levende wezens zullen van de ene naar de andere planeet overgaan. De geest is bekleed met gelijke stof, maar niet meer deel van deze aarde. Zij kunnen een zonnestelsel verlaten en plaats nemen op een ander zonnestelsel. De stof staat niet slechts onder contrôle van de aarde. Wij komen daardoor tot een tweeledigheid die sterker is dan de aarde. Stof en geest behoren tot 2 verschillende gebieden, alhoewel gelijkheid van oermaterie. De stof, die onder invloed staat

van de aarde, heeft dus de wezenseigenschappen van de aarde, plus de wezenseigenschappen van haar eigen wezen. Nu zouden wij het dus zo kunnen uitdrukken:

Er bestaat enerzijds een zeer grote invloed van de aarde, invloeden die niet zijn wetten van de geest, die dus een groot verschil vertonen met de oorsprong van de geest. Die geest zelf heeft ook een oorsprong. Het is dus niet meer dan billijk, dat er andere wetten bestaan voor de krachten van de geest, dus andere groepen bestaan. Wij nemen aan dat andere groepen zich zuiver met het leven van de geest bezig houden. (Voor dieren, plus kleine ontwikkelde bewustzijnen in groepsverband, niet als eenling). Dit geldt niet voor de mens. De mens kan zich vrij maken van de groep zonder verandering in de binding: geest-stof. Zie de zelfstandigheid van de mens, de verantwoording van de persoonlijkheid zelf.

Er is als het ware een geestelijk zendraam op de zon. Tegenover elke invloed van zo'n geestelijke zon staat een stoffelijke invloed, die daarop werkt. Wij hebben dus te maken met 2 (ontwikkelingen naast elkaar) persoonlijkheden op elke planeet. Hoever zij gevorderd zijn, is niet na te gaan. Er moet één geestelijke zon zijn, die een aantal andere planeet-persoonlijkheden regeert. Zouden deze nu gelijk zijn, dan zou er een zeer intense eenheid van stof en geest worden gevonden. Absolute scheiding van stof en geest is absoluut mogelijk. Stof en geest kunnen afzonderlijk werken. De geest der duisternis is het stoffelijke. De geest van het licht is het geestelijke. Wanneer de stof overwonnen zal zijn door de geest, zal zij zich overgeven aan de geest en gezamenlijk met de geest in één richting streven.

Wij zijn - geloof ik - dicht bij het duizendjarig rijk ten aanzien van verschillende verklaringen, astrologische verklaringen, waarmede wij rekening moeten houden.

De streving in tegengestelde richting verklaart, waarom de mens enerzijds alles doet om zijn geestelijke integriteit te bewaren en een ander ogenblik bezwijkt voor stoffelijke aandrang.

Het keerpunt van goed en kwaad. - Als de geest domineert, zal de stof slechts volgen. Dit kan niet bestaan over duizenden werelden, die alle streven om deze eenheid te bereiken. Dan wordt het noodzakelijk de geest superieur te maken aan de stof, ten bate van de geestelijke vooruitgang. Dan zullen wij de meest lichtende kracht in ons aan de eigen zijde van ons leven zo sterk maken, dat we komen tot vereenzelviging van stof en geest en dan heeft men recht te spreken van een herrijzenis van stof en geest, de z.g. paradijs-toestand, een schoonheidsdroom, d.i. een absolute harmonie der dingen, en dat in een rijk waar men leeft in de geest. Bij de strijd om de harmonie versterken de stoffelijke invloeden elkaar, maar de geestelijke invloeden versterken elkaar ook en dat is van cosmisch belang. Maar dan is het ook belangrijk dat wij onze taak volbrengen, niet als fakkeldragers, maar als vervulling van alle geest, als overwinnaars van alle stof. Onze overwinning is belangrijk. Wij moeten terwijl wij in de stof zijn, deze waarheid trachten te verwezenlijken, opdat wij onze taak in de schepping goed vervullen. Dan bestaat er geen naar beneden slepend tegenwicht meer. Er is alleen de volledige vervulling van onze bestemming en dan mogen wij pas van aangezicht tot aangezicht voor den Vader staan. Dan alleen kunnen wij verwachten en verlangen om in te gaan in het Vaderhuis. Wij kunnen niet voor HEM treden als wij onze taak niet vervuld hebben. De stof moet ondergeschikt geworden zijn aan de geest. Niet meer de strijdende vorm, niet meer de lijdende vorm, doch de vorm der volmaakte verwerkelijking.

Op het ogenblik dat er geen 2 polen meer zijn, kan er ook geen spanning meer zijn. Dan komt de grote chaos, maar toch niet aarzelen. Want, zou God niet uit dat alles een nieuw, schoner geheel doen herrijzen?

Alles beweegt zich en wordt in stand gehouden door deze 2 spanningen. Wij moeten ons vernieuwen en herrijzen uit de as. Hij weet wat de vervulling moet betekenen. Hij die ons geschapen heeft, zal ons niet verlaten en Hij kan niet anders doen dan ons tot Hem nemen, maar in de volledigheid van Zijn ZIJN, dat in het diepste van ons leeft. Meer heb ik U niet voor te leggen vanavond. Er zijn er voor wie mijn be- toog vol tegenstrijdigheden is geweest. Ik zal trachten op hun vragen al- les duidelijk te maken.

VRAGEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITGESPROKEN REDE.

1. Intelligentie:

Uw intelligentie is afhankelijk van Uw hersenen. Dit is intelligentie in de stof en intelligentie in de stof behoeft dan ook niet altijd een be- wijs te zijn voor een geestelijke intelligentie. Hoe stelt U intelligentie vast door sto_ffelijke handelingen? Wat is intelligentie? Een groot aantal ervaringen om daaruit te handelen op de juiste wijze. Een hond is intelli- gent. Hij leert het aan. Een kat is veel intelligenter. Zij heeft wel de mogelijkheid tot aanleren, maar zij toont er geen interesse in. Bij ons wordt de ontwikkeling van de hersenen van vader op zoon overgebracht. Dit is stof. Dit is geen bewijs voor intelligentie. Gekken bestaan ook die intel- lighenter zijn omdat zij geestelijk verder zijn. Intelligentie is wel wat anders als geestelijk vermogen.

De ziel heb ik niet genoemd, omdat zij buiten en boven deze strijd staat. Wij kunnen haar niet zien als een actieve partner; zij is te vèr verwijderd van geest en stof om overeenkomst te tonen en daarom heb ik deze niet ge- noemd.

2. Bij gevoelswaarden spreekt U over aanvoeling, intuïtiviteit! U schakelt be- wust de ziel uit. Hebben wij niet rekening te houden met geest, ziel en lichaam?

De ziel blijft buiten beschouwing. In de cosmos staan ziel en geest plus lichaam tegenover elkaar. De ziel is naar onze opvatting als een deel van de levenskracht van het scheppend vermogen te beschouwen en niet onderhe- vig aan cosmische wetten van natuurkundige aard in stof en fijnstof. Cos- mische invloeden liggen dus op de grofstoffelijke en fijn-stoffelijke wereld! De ziel echter kunnen wij niet beschouwen als een deel van de stoffelijke wereld, doch een deel van de direct scheppende levenskracht van God. De stoffelijke wereld, daarvan weten wij iets, maar van de geestelijke we- reld, van de Schepper, weten wij niets en daarvan komt de ziel.

3. Wanneer wij de ziel moeten zien als het scheppend vermogen, vindt U dan niet, dat wij meer onze intuïtie moeten aankweken?

Men moet voor de intuïtiviteit een zeer sterk geloof hebben en alle ver- stand op zij zetten. - Door kennis te nemen van al het cosmische, moet hun juist de kennis worden gegeven van de ziel.

Fouten maken wij door ons zelf in het middelpunt te plaatsen. Wij voelen ons te veel belangrijk inplaats van onze kleinheid in de cosmos. Wij moeten meer een dienende plaats innemen in het geheel en afstappen van ons grote IK. Er is maar één mogelijkheid: het materialisme te bestrijden om haar nie- tigheid te bewijzen. Er is maar één punt waarheen wij moeten streven en dat is GOD.

Wij spiegelen ons in eigen grootheid en verdwazen. Beter door een omweg naar het grote doel dan stil staan en er niet geraken, gezien de godde- lijke afkomst van ons. En dan een sterk geloof, dat wij eens God zullen zien in zijn werkelijke vorm. Wat voor ons wijsheid is, is misschien dwaasheid in het oog van God. Daarom werken wij zo. Wij verlangen zo naar God dat wij de last van een persoonlijk bestaan wensen neer te leggen. Daarom verlangen wij zo naar God. Er zijn geen tegenstellingen. Alles wat zich richt op God, is goed, en alles wat zich afkeert, is fout. Elk gericht-zijn op ons, is kwaad. Elk gericht-zijn op God, is goed. Wij kunnen niet beter doen dan daarbij elkaar te steunen.

4. Hoe moeten wij Jogi's of fakir's zien?

Indien Jogi's de stof trachten te beheersen omwille van het hogere, dan is dit goed. Fakir's zijn effect-najagers. Dit kan nimmer goed zijn. De Jogi is naar gelang beoefening, op een punt gekomen, die de stof beheerst, niet voor effect, doch omwille van de leer en dan zal hij zijn Jogi afwerpen en verder gaan op de geestelijke weg. Jogi's die overweldigd worden door eigen grootheid of door eigen verheerlijking zich groot voelen, sluiten de naastenliefde uit en daarom is het beter de weg van de naastenliefde te gaan. De weg van de Jogi is ook een weg, maar de weg van de naastenliefde is beter.

IS HET DOEL VAN ONS LEVEN OM LEVEN TE GEVEN, OF OM ZELF TOT LEVEN TE KOMEN?

U zoudt daarmee nu niet erg ver komen: Ik heb het leven gegeven door een persoonlijk proces - geboorteprocess - en U zoudt niet zelf tot leven gekomen zijn. Dit is foutief.

Zelfs al geeft U Uw eigen leven om een ander te sparen, dan heeft U niet geleefd. Leven is verzamelen van ervaringen en zien wat je met je ervaringen kunt uitspoken en dan kun je ook niet dit leven zien als iets wat je gedaan hebt. Oh, wat heb ik met dit of dat de mensen pijn gedaan! De hoofdzaak is: zelf leven!

Leven te geven om een ander het leven mogelijk te maken - geen leven vernietigen - soms wel om je eigen leven in stand te houden.

Als U niet bang of vijandig bent, dan zal er niet veel zijn wat op Uw leven aast. Een mens, die het leven van een mens neemt, is een dwaas of iets veel ergers.

En dieren:

Als een tijger of slang aanvalt om aan eten te komen! Als U niet bang bent voor hem, zal hij eerder een spinnend katje met U worden, eerder dan U te maken tot een portie van zijn menu. De meeste dieren steken of bijten U omdat zij bang voor U zijn. Laat het nemen van levens aan de dieren over. Wij mensen moeten niets wat leven heeft gaan vernietigen. Als de mensen elkaar niet kunnen liefhebben, is het beter elkaar te negeren inplaats van hen te hinderen en te doen ondergaan. Wat zoudt U daaraan hebben?

Wat heeft U er aan om kinderen in de wereld te brengen, die in een wereld van haat opgroeien?

Ik geef mijn leven voor een ander!: Ik ga sterven voor mijn ideaal. Dan zouden er geen idealisten meer zijn. Soms is wel eens een bloedoffer nodig om te laten zien dat de ogen moeten open gaan.

Opbouwend leven! Het is vernietigend om te sterven en niet om opbouwend te leven. Het is geen kunst om af te breken. Is het voor U niet mogelijk om werkelijk te leven met opbouwende daden en gedachten?

Het is hoofdzaak dat U de moed heeft om te leven voor iets. Het is veel gemakkelijker om te zeggen: Ik ga voor Christus aan de martelpaal. Leven, dat is om een beetje meer te doen en te leven op een goddelijke basis, je hele leven te besteden voor de mensheid, niet voor jezelf.

Niet leven om leven te geven, doch om te leven, en dan leven geven om kracht te geven. Juist omdat hij leeft, zal hij offers brengen, juist omdat hij leeft en zich niet laat jagen. Ik heb in de stof getracht te voldoen. Ik heb niet slechts gezegd: ik geloof in Boedah, of Communisme, of Christus, maar die lief heeft in Christus, die weet, dat je niets bent als je niet dient, niet de zinnelijke en de dierlijke liefde, liefde die je er toe brengt om een mens in nood, zelfs een volkomen vreemde, te help en totdat hij zegt: meer kan ik niet doen. Niet vragen om voor zichzelf glorie en heerlijkheid, doch in nederigheid de gaven ontvangen, niet voor zichzelf, doch voor anderen, opdat al de andere mensen trachten werkelijk te leven, om al die ellende en de schijn weg te werpen en straks recht op te staan tegenover God.

God helpe U allen om te leven!

V r a g e n b u s

1. In hoeverre is het voedsel van invloed op de duur en de ziekte van het mensenleven? Op de houdbaarheid van de weefsels, dus op de duur?

De geest die leeft in een lichaam heeft met een bepaalde levensduur voldoende.

Het gebruik van dierlijk voedsel is voor veel mensen noodzakelijk. Het vraagt heel veel kracht.

Fruit is meer ideëel, en voedsel dat minder chemisch is. De mens moet afstand doen van het gebruik van genotmiddelen. Het komt er op neer dat een mens in het gematigd klimaat te veel eet, overmatig vet gebruikt en overmatig drank gebruikt. Dit maakt het hart gauwer moe en hierdoor wordt de levensduur verkort. Vermijdt het drinken van onzuiver water, nuttig vooral plantensappen. Gebruik geen teveel aan vet en nuttig Uw voedsel niet onregelmatig. Het voedsel, dat wij in het gematigde klimaat nuttigen zou de levensduur van een tropisch mens voor $1/3$ verkorten, terwijl de Eskimo op onze leefwijze zijn leven met 30% zal verlengen.

2. ATOMEN.

Deze bestaan inderdaad, maar het zijn niet de kleinste delen. In een atoom ontdekken wij verschillende electronen, neutronen, antiprotomen en de lading is zelfs nog iets groter dan wij tot heden weten.

Atomen zien door een microscoop lijkt mij onmogelijk. Een visuele waarne-
ming is dus niet mogelijk, maar men zal instrumenten uitvinden waardoor het registreerbaar wordt

3. De bewoners van de avondster

Als U VENUS beschouwt als avondster, dan kunnen we zeggen dat de bewoners een heel stuk achter zijn bij de mensheid die geestelijk een behoorlijk peil heeft bereikt. De bewoners zijn andere wezens, maar wel geestelijk allen behoorlijk ver, doch zij weten niets over de buitenwereld. Onze planeet is de enige en alles wat wij weten moet komen van een buitenaardse sfeer.

4. Wat is muziek der sferen?

Een trilling omgezet als geluid. Kerkklokkengebeier, dat niet van de aarde is.

U kunt wel een geluid hebben betrekkelijk primitief.

Het is de beweging van de verschillende sterren door een trilling, die men kan horen: een bepaalde trilling in de lucht. Een zekere afwijking in het gehoor kan aanleiding tot het horen van verschillende geluiden zijn. Zoals men kleuren-ervaringen kan hebben, zo kan men ook geluids-ervaringen hebben van buiten U staande geluiden.

5. Hoe ondergaat de mens het stervensproces?

Dit is niet gelijk bij elk mens. De geestelijke houding is daarbij van belang. Pijn kan de bindende kracht zijn om U te doen sterven.

Normalerwijze is het stervensproces:

(Ik put uit eigen ervaring) - ongeacht de geesteshouding, waarin de overgang heeft plaats gehad:

verkoeling, alsof U in water ligt, water dat bij longen en hart gekomen, omzet in warmte. U wordt duizelig als in een lift totdat U tegen Uw schedeldak als het ware aanstoot, illusie van werveling of het lijkt op een val, gevoel naar boven gedrongen te worden en men door een gang wringt.

Ik heb iets geleerd. Voor mij staat het vast.
Dan brengt het leven bewustzijn en kracht
Dan wordt de liefde Uw deel!
Dan straalt opnieuw Uw geheel.
De Schepper gaat dan voor U uit
Veel duisters Hij voor U ontsluit.
Hij heeft het in Zijn oneind'ge macht
U te geven alle kracht:
Het vermogen te horen en te zien, te spreken
met mensen, die niet meer zijn van Uw sfeer.
Het doet U opgaan naar het licht.
Ach, had ik maar gezegd: het gebeurt niet meer.
Dan hoort U dingen, die niet meer van deze wereld zijn
En ziet U wat niet uit het Rijk van U kan zijn.
Uit Uw pijn zijn lichten opgegaan
En U ziet!!!
Dan is de eerste stap gezet
En op de weg naar God straalt sterker het licht,
totdat gij straalt en tintelt
totdat gij de wereld verlaat
en de wereld verder gaat.
Zoek niet de weg van bitter eigen berouw
Treuren moet ge duur betalen.
Zie treurend mens, wat het leven U bood,
Wat ge voor anderen hebt gedaan.
Dan is het berouw te kort, het was zelfzucht.
Zie niet meer om, treur niet te zeer.
Neem het besluit: dat gebeurt mij niet meer.
Dank God voor de Liefde, waarmee Hij steeds U omspoelt,
Opdat ieder in U voelt,
Dat U 't licht waardig bent te dragen,
Opdat het leven dat gedeeld was tussen angst en streven,
Moge zijn een leven van werkelijkheid: het ware goede leven!
Ik hoop, vriend, dat gij deze weg moge gaan,
opdat gij eens in het licht mocht staan.
Ook wij hebben de tol betaald van het verkeerde berouw
Ook wij weten nauw:
Wij hebben gevreesd voor een Sataans' s nacht,
Wanneer wij toegeven aan de duivelse kracht.
Wij hebben geleerd dat geen berouw voor U de vergeving geeft,
Doch het besluit dat U voortaan in liefde leeft.
